Minister
Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DAB-III.053.4.2026
Warszawa, 21 października 2026 r.

Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji

Działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach[1] informuję, że petycja wielokrotna z 21 lipca 2026 r. oraz 27 lipca 2026 r., dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie obligatoryjnego zawieszenia uprawnień zawodowych osób pełniących kluczowe funkcje w organach Służby Geodezyjnej i Kartograficznej (zwanych dalej: „SGiK") czy też „wprowadzenia bezwzględnego, ogólnopolskiego zakazu łączenia pracy w organach SGiK z komercyjnym wykonawstwem geodezyjnym" została rozpatrzona negatywnie.

Uzasadnienie

Na wstępie należy wskazać, że obecnie procedowany jest projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej (UD60), który został przekazany 6 czerwca 2025 r. do konsultacji publicznych organizacjom działającym w branży geodezyjnej i kartograficznej, oraz udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny", zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa[2] oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów[3].

Wszystkie podmioty publiczne, prywatne oraz osoby fizyczne, miały pełną możliwość przedstawienia swoich zastrzeżeń do projektu ustawy w ramach przeprowadzonych konsultacji publicznych. Autorzy petycji nie skorzystali z tej możliwości i nie zgłosili żadnych uwag do procedowanego projektu aktu normatywnego. Dodatkowo, w toku opisywanych konsultacji publicznych nie zgłoszono innych uwag, które pokrywałyby się z postulatem legislacyjnym wniesionym w ramach niniejszej petycji.

Odnosząc się do postulatu wprowadzenia zakazu wykonywania prac geodezyjnych w obrocie gospodarczym przez osoby posiadające uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii i jednocześnie pełniące kluczowe funkcje w organach SGiK bądź wprowadzenia przepisu skutkującego zawieszeniem tych uprawnień z mocy prawa z dniem objęcia stanowiska urzędowego, należy stwierdzić, że obecny stan prawny w pełni zabezpiecza kwestie poruszone w Państwa wniosku.

Obecne mechanizmy prawne pozwalają na skuteczne i natychmiastowe reagowanie na wszelkie nieprawidłowości w tym zakresie, zgodnie bowiem z art. 30 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych[4], pracownik samorządowy zatrudniony na stanowisku urzędniczym, w tym kierowniczym stanowisku urzędniczym,

[1] Dz. U. 2018 poz. 870.
[2] Dz. U. z 2026 r. poz. 936.
[3] M.P. z 2026 r. poz. 404 z późn. zm.
[4] Dz.U. z 2024 r. poz. 1135.

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologia

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii

nie może wykonywać zajęć pozostających w sprzeczności lub związanych z zajęciami, które wykonuje w ramach obowiązków służbowych, wywołujących uzasadnione podejrzenie o stronniczość lub interesowność oraz zajęć sprzecznych z obowiązkami wynikającymi z ustawy. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez pracownika samorządowego któregokolwiek z ww. zakazów, pracodawca ma obowiązek niezwłocznie rozwiązać z pracownikiem, bez wypowiedzenia, stosunek pracy w trybie art. 52 § 2 i 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy[5] lub odwołać go ze stanowiska.

Jednocześnie należy mieć na uwadze wyrok z 5 lutego 2015 r., sygn. akt III SA/Lu 532/14, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, który stwierdził, że *Ocena, czy doszło do naruszenia zakazu w konkretnej sytuacji powinna opierać się na rozważeniu relacji pomiędzy obowiązkami pracownika samorządowego na stanowisku, na którym jest zatrudniony w urzędzie oraz rodzajem dodatkowych zajęć, które podjął. Najczęściej do naruszenia zakazu z art. 30 ust. 1 u.pr.sam.[6] będzie dochodzić w sytuacjach, w których istnieje ryzyko, że pracownik mógłby wykorzystać swoje kompetencje urzędowe w działalności, którą podejmuje dodatkowo. Jeszcze raz trzeba podkreślić, że nie chodzi o wykazanie konkretnych zdarzeń, które miały taki charakter, ile o wykazanie, że takie niebezpieczeństwo racjonalnie istnieje*.

Stanowisko to koreluje z utrwaloną linią orzeczniczą Sądu Najwyższego. W wyroku z dnia 10 marca 2020 r. sygn. akt I PK 2/19 Sąd Najwyższy wskazał, że za zajęcia związane z obowiązkami wynikającymi ze stosunku pracy należy uznać wszelkie rodzaje aktywności zarobkowej i niezarobkowej pracownika samorządowego, które pokrywają się chociażby częściowo podmiotowo, przedmiotowo, funkcjonalnie czy celowościowo z tymi obowiązkami. Ponadto, w wyroku z dnia 15 lutego 2006 r., sygn. akt II PK 134/05 Sąd Najwyższy skonstatował, że dla stwierdzenia naruszenia opisywanych dyspozycji ustawowych wystarczająca jest sama możliwość uznania zachowań pracownika jako rodzących podejrzenie o stronniczość lub interesowność – nie tylko w odbiorze współpracowników czy pracodawcy samorządowego, ale również obywateli oczekujących praworządnego, bezstronnego i uczciwego załatwiania spraw przez organy administracji. Podobny pogląd odnaleźć można w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 1998 r., sygn. akt I PKN 188/98, w którym uwypuklono obiektywny charakter zakazu, wskazując, że pracodawca nie ma obowiązku dowodzić, iż urzędnik działał w sposób bezpośrednio stronniczy bądź uzyskał jakąkolwiek korzyść, jako że uchybieniem jest już samo stworzenie sytuacji wywołującej uzasadnione wątpliwości interpretacyjne.

W doktrynie oraz w judykaturze sądów powszechnych oraz administracyjnych – w tym w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego – konsekwentnie przyjmuje się szerokie ujęcie zakazu wynikającego z art. 30 ustawy o pracownikach samorządowych. Podkreśla się, że pojęcia „stronniczości" oraz „interesowności" stanowią klauzule generalne o charakterze niedookreślonym. Ze względu na brak możliwości sformułowania ich abstrakcyjnej definicji, każdorazowe nadanie tym terminom konkretnej treści wymaga wnikliwego odniesienia się do całokształtu okoliczności danego, indywidualnego przypadku.

Mając na uwadze powyższe, w świetle obowiązujących rozwiązań prawnych, urzędnik samorządowy posiada uprawnienie do podejmowania dodatkowej aktywności poza zatrudnieniem w jednostce samorządu terytorialnego bez konieczności uzyskiwania uprzedniej zgody kierownika jednostki czy formalnego informowania o tym fakcie (z zastrzeżeniem ustawowych obowiązków dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej). Ustawa nakłada na pracownika obowiązek bieżącej samooceny planowanych zajęć w kontekście zakazów ustanowionych w art. 30 ust. 1 ustawy.

[5] Dz.U. z 2025 r. poz. 277 z późn. zm.

[6] Ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych.

Niemniej jednak ostateczna kompetencja do zweryfikowania, czy w konkretnym stanie faktycznym doszło do naruszenia sankcjonowanego zakazu, przynależy wyłącznie do pracodawcy samorządowego. Badanie to, w celu zachowania obiektywizmu, musi uwzględniać specyfikę danej sprawy i pełen kontekst sytuacyjny, co wprost wyklucza zasadność wprowadzania automatyzmu prawnego w postaci bezwarunkowego zawieszania uprawnień zawodowych z mocy samego prawa. Obecne instrumenty prawne stanowią wystarczające i kompletne instrumentarium do eliminacji opisywanych nieprawidłowości.

Jednocześnie zgodnie z informacją przekazaną przez Głównego Geodetę Kraju w piśmie z 5 maja 2026 r., znak NK-NiK.920.97.2025, Główny Urząd Geodezji i Kartografii pozyskuje i analizuje dane, dotyczące pracowników SGiK pełniących funkcję kierowników prac geodezyjnych lub wykonawców tych prac oraz przekazuje stosowną informację do starostów/prezydentów miast (oraz do wiadomości wojewodów). Jak wskazał Główny Geodeta Kraju , w wielu przypadkach starostowie nie mieli wiedzy o podejmowaniu przez zatrudnionych pracowników dodatkowych zajęć zawodowych związanych z wykonywaniem prac geodezyjnych, a po zasygnalizowaniu problemu podjęli działania zmierzające do wyeliminowania lub ograniczenia zjawiska „dorabiania przez urzędników".

Mając zatem na względzie powyższe oraz wyroki sądów i działania podejmowane przez Głównego Geodetę Kraju oraz starostów/prezydentów miast na prawach powiatu, wniosek legislacyjnych został rozpatrzony negatywnie.

Pouczenie

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Tomasz Gałązka

zastępca dyrektora

Departament Architektury, Budownictwa i Geodezji

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

Informacja o przetwarzaniu danych osobowych w procesie rozpatrywania petycji

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 z późn. zm.), zwanego dalej „RODO", informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Finansów i Gospodarki, którego obsługę zapewnia Ministerstwo Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, e-mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPiT/SkrytkaESP, adres do doręczeń elektronicznych: AE:PL-68477-29007-

EFSHR-25. Wykonującym obowiązki Administratora jest Dyrektor Departamentu Architektury, Budownictwa i Geodezji.

2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018 r. poz. 870), w celu rozpatrzenia petycji.
4. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
    - organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji);
    - inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Finansów i Gospodarki (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).
5. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
6. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
8. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia petycji.
9. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
    - prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
    - prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
    - prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
10. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologia

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii